

అ వెట్టుకింద స్ట్రీట్ పిచ్చయ్య స్ట్రీట్లకు! తాయరురావు!

పిచ్చయ్య బోనులో విలుచున్నాడు. ముద్దాయిగా. ఆలోచనలు ఎన్నో మూగుతున్నాయి.

ఆ రోజు అందరితో బాటు అయిందో, వదో ఇన్నోనే ఇంతదాద ఉండక పోవేమో! ఇన్ స్పెక్టరు బాబు అంటూనే ఉన్నాడు; "ఒరేయ్, ముసలాడా! అనుభవంగా చచ్చిపోతావుగా! కోర్టు సంగతి ఏమీ తెలవదుదా! కాళ్ళరిగి పోతాయి. కళ్ళు తిరుగు

తాయి. అప్పుడు కాళ్ళు తలేస్తే ఏమీ లాభం లేదు. వాయిదా మీద వాయిదా పడితే సుప్రీం రిజ్ట్ రోజూ కోర్టు కాంపౌండ్ లోనే లోక్కుకోవాలి"

'అయినా, తనెందుకీవ్వాలి. తనే మై నా తప్పుచేశాడా? కుళ్ళుకీ న్యాయం దొప్పునే సూత్రాడుగా!' అని ఊరు కున్నాడు.

అలాగే కుళ్ళుకీ న్యాయం సూత్రాడై అని గోళీకాయూటలో అనుకునే వాడు. కాని, తీరా చూస్తే తప్పు జానెలు కొలిచే అప్పారావుగాడే ఎప్పుడూ వెగ్గేవాడు.

ఆ దీపపుడు బట్టల కొట్టెట్టి, తప్పుడు కొంతలు కొలుస్తూనే ఉన్నాడు. మేడమీదా మేడ కడుతూనే ఉన్నాడు.

చ! చ! కుళ్ళుకీ న్యాయం దొప్పుడు సూత్రంలేదు! కుళ్ళోళ్ళనే దొప్పుడు సూత్రం న్నాడు బాగా! కోర్టు పక్షిగాడికి, ఇన్ స్పెక్టరు బాబుకి. తాయరు బాబుకి తను లోక్కిన రిజ్ట్ లోక్కుడికి బయటై తే వందలకి వందలు వచ్చును!

సాక్షి బోనులో ఉన్న శేఖర్ ఏల్లూర్ లాడు.

"ఈ వంతకం మీదేనా?"

"మా అక్కవుంటెంబ్ తన వంతకం కంటే నా వంతకం బాగా పెడతాడు. ఈ మధ్యనే ఏదూపలు లెక్కపెట్టి ఎక్కెంట్స్ తిరగ నేర్చుకుని బయట కొచ్చాడు మొన్నే."

"ఈ కంప్లయింట్ మీరు దానిం దేనా పోసి?" "క్షమించండి. పెన్నొక సారిస్తారా" అని అడిగి మళ్ళీ ఇప్పుడుండూ పర్మనెంట్ గా పట్టకుపోతున్న ఈ రోజుల్లో రెండు పెన్నులు ఎవడిదగ్గర ఉండవని నా నమ్మకం.

మీరూ మాధంధే చివ్వి

కంప్యూటర్ లాసిందో పెన్సిల్తో, వంతకం పెట్టింది మరో పెన్సిల్తో. వాళ్ళు రుండేది ఒకే పెన్సిల్. అందువలన ఖచ్చితంగా చెప్పగలను—అది వేసు రాయ లేదని.

“వారు తిప్పుగా వనూదావారు చెప్పడం లేదు. ఇంతకీ మీ రవేది కంప్యూటర్ మీరు రాయలేదంటారు.”

“అవును.”

“మరెవరు రాశారు?”

“దోలీసు ఇన్స్పెక్టరు గారు ఏవో దరికారు కాగితం మీ దా రోజు.”

“దోలీ, చదివారా కంప్యూటర్?”

“లేదు.”

అనుమానం మీద తేను కొద్దై కారు!

తేను కుళ్ళు బోడివిదా పయ్యాపా సా గుంజలేక పోయాడు పిచ్చయ్య దగ్గర. ఈ కంపెనీ మానేసారు వింత గుంజి తప్ప సాక్ష్యం చెప్పిందా అని ఆశ్చర్య పోయాడు మహాలాళి వెంకటేశ—వి మోక్ష— ఇన్స్పెక్టరు!

పిచ్చయ్య వంచదార బస్తా పెట్టి కోట్ల అమ్ముతుండగా తన చూకానని మనో వేర్బుగా చెప్పిన తప్పకుండా సాక్ష్యం వృథా అయిపోయిందని వా పోయాడు కోర్టువక్త!

ఈ కోర్టులో ఒడిపోతే బాగుణ్ణా, పిచ్చయ్యను పై కోర్టుకి తాక్కెళ్ళి ముక్కు పిండభ్రష్టి అశవతుతున్న రాయరు రావు— ఏ మోక్ష పాపరావు— కోడుక్కి ఎంత పోయింది!

“సార్! అయిదు బస్తాల వంచదార అప్పుడున్నాడు తెచ్చింది పిచ్చయ్య రిక్షా లో!”

పోయింది కంట్రాక్టు సెలకు కాబట్టి, కంప్యూటర్ చంపిన పని చింది, సార్! పోయిన ఎటువూ ఎటు కొంచెం పోయి, పెట్టినట్టి ఎటువూ వనూదావారా నీమ్మ తింటున్నారా, ము కంప్యూటర్ అధారం చేసుకును.

మామూళ్ళిచ్చిన మన మోక్షాద్రి క్షే ప్లాక్టరీలోని మిగతా వర్కెట్లవి విదగి పెట్టి, పైసా విదల్తులేన్న కోపంతో తేను పెట్టినట్టే తే భాంధుడేమో నన్న మొహమాటంతో పిచ్చయ్య మీద తేను పెట్టారేమోనని అనుమానం ఎచ్చంది, సార్!

నాయదా వడినప్పుడల్లా పిచ్చయ్య కోర్టుకి వెళ్ళడం వలన, అతనికి రోజువారీ కూలినప్పటికీ పిచ్చయ్య లేనిరోజున వాడూ వీడూ తొక్కెళ్ళిన వలన ప్లాక్టరీకున్న ఒక రిక్షా మూలన వడింది!

దానికి తగ్గట్టు అప్పుడున్నాడు, కంప్యూటర్ తేనువ మనం కాల్స్ చేళ్ళడం,

దామ్య తోడు

సోల్— దిలీవ్ బెర్నీ (కలకత్తా)

అక్కడ—ఆ కోర్టు అవరణలో ము కారు అందరికీ సేవలు చెయడం! సార్! అందుకే వాకెం తోసేయె. ము కంప్యూటర్ మీద మూడేళ్ళా (బ్రతుకురున్న ముగ్గురికి ఇద్దరే చె) దానికి దెప్పిమీద గారవేసి, స్వయం వికీ దారి లంత దూరంగా ఉందా లు గొణుక్కుంటూ, వ్యాయం గొణ్ణి ఇంగ్లీషు మాటలకేం తొంగిపోతుందా? అని బెంజేలు వదుతున్న పిచ్చయ్యను విముక్కుల్ని చేయాలని అలా అనుకతవనకు

కెట్లో మాట్లాడవలసి ఏళ్ళాది. అందుకే, సార్, అధ్దదారివ వెళ్ళారు, సార్! క్షమించండి” అని వణుములా చెప్పారు. “తగ్గూ వెళ్ళగా చె గా తలబోప్పి వీలెళ్ళారు అద్దదార్ని వెళ్ళడం అద్దం తరండా సార్! అదే తెల్లయిందా నీమలా చెయ్య తనామే. అద్దంగా అందే వ్యాయం అద్దయిపో అనుకుంటుంది.

ఇక్కాల్తెల్ట్—థాంక్స్” అన్నాడు ఎం. డి. ఏనుగెప్పినంత వంతోషంతో విజిల్ వేసుకుంటూ బయటికి వచ్చిన శీర్షివ చూసి, తన ఎం. డి ఇంటికి వెళ్ళి శీర్షి గాడి మీద ఏడ్చినదంతా వృథా అంట పోయిందే అన్నదాని కంటే, ఎం. డి, రూము నుంచి శీర్షి వచ్చినప్పుడు వచ్చినందుకు వీధిమన్న వచ్చిన చేయిలు!